

Chełm, dnia 3 lipca 2023 r.

**Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa**

SKARGA

Ja niżej podpisany _____, data ur. _____ roku, seria i nr dowodu osobistego _____, niniejszym składam skargę na działalność MOPR w Chełmie.

Działalność MOPR w Chełmie narusza ustawę z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) i bezpośrednio niektóre zapisy Ustawy Zasadniczej, tj. łamie Konstytucję RP, tj. MOPR w Chełmie poprzez swoje decyzje administracyjne dopuszcza się niepraworządności w RP oraz narusza niektóre artykuły ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775). MOPR w Chełmie poprzez swoje decyzje dokonuje „eksterminacji narodu Polskiego”. To co wyczynia MOPR w Chełmie z moją osobą to bezprawie, antyczołowieczeństwo, anty-chrześcijaństwo, brak jakiegokolwiek humanitaryzmu oraz jakiegokolwiek empatii. W miesiącu czerwcu 2023 roku MOPR w Chełmie poprzez swoje decyzje nastąpił wprost na moje zdrowie i życie. Zakwestionował je.

UZASADNIENIE

Na wstępie kilka słów o sobie:

Mam 46 lat, jestem kawalerem, osobą samotną od marca 2021 roku, kiedy to niespodziewanie zmarli moi rodzice, mieszkam w bloku, nie mam pracy zawodowej już od niemal 20-lat, jestem osobą utrzymującą się od chwili śmierci rodziców wyłącznie z pomocy MOPR w Chełmie. Prowadzę jednoosobowe gospodarstwo domowe, nikt mi nie pomaga finansowo, nikt z krewnych bliższych i dalszych mnie nie wspiera w jakikolwiek sposób, nie posiadam żadnego źródła dochodu, nie posiadam środków na życie, utrzymuję się wyłącznie ze świadczeń MOPR w Chełmie. Jestem absolwentem 5-letnich magisterskich dziennych studiów stacjonarnych UMCS w Lublinie, które ukończyłem w 2005 roku. Jestem chrześcijaninem, wartości chrześcijańskie uważam za najważniejsze w moim życiu i staram się nimi na co dzień kierować, według nich żyć. Uważam się za patriotę, osobę o wysokim stopniu moralnym, uważam, że mam pełne prawo do godnego życia w RP, w moim mieście. Dnia 18 maja 2023 roku utraciłem status osoby bezrobotnej, pierwszy raz w moim życiu od niemal 20-lat, od kiedy to jestem zarejestrowany w PUP w Chełmie. Decyzja ta jednak nie jest decyzją prawomocną, gdyż ją zaskarżyłem do WSA w Lublinie. MOPR w Chełmie odmówił mi jakiegokolwiek pomocy w miesiącu czerwcu 2023 roku – zrobił to po raz pierwszy od 2021 roku, w którym to zmarli moi rodzice, mama zmarła w lutym, a tato zmarł w marcu. Śmierć rodziców w 2023 roku spowodowała, że jestem zmuszony korzystać z pomocy tej instytucji, aby chronić moje życie. Jestem teraz w sytuacji bardzo trudnej, bo zagraża mi bezpośrednio bezdomność, choroby, głód, śmierć. Uważam, że MOPR w Chełmie nie udzielając mojej osobie pomocy w czerwcu 2023 roku dopuścił się na mojej osobie niepraworządności i zbrodni. Decyzje MOPR w Chełmie wstrzymują mi pomoc finansową ze strony tej instytucji, są to decyzje o sygn.

- 1) MOPR.WPŚ.ZŚPD.4130.O-4/2023 z dnia 26 czerwca 2023 roku,
- 2) Nr MOPR.WPŚ.ZŚPD.4132.U-18/2023 z dnia 29 czerwca 2023 roku.

Na wstępie zauważyć należy, że MOPR w Chełmie odmawiając mi pomocy w miesiącu czerwcu 2023 roku pominął pkt 1 art. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.). W punkcie 1 art. 7 wymienia się ubóstwo, tzn. moją sytuację życiową. Ta przesłanka uprawnia mnie w pełni do korzystania z pomocy społecznej. Pomimo to MOPR w Chełmie odmówił mi udzielenia właściwej pomocy w miesiącu czerwcu 2023 roku. Dlaczego?

Ponadto ze względu na fakt, że:

- prowadzę jednoosobowe gospodarstwo domowe,
- jestem osobą samotną,
- nikt mi nie pomaga finansowo,
- nikt z krewnych bliższych i dalszych mnie nie wspiera w jakikolwiek sposób,
- nie pracuję dorywczo,
- nie posiadam żadnego źródła dochodu,
- nie posiadam środków na życie,

- utrzymuję się wyłącznie ze świadczeń MOPR w Chełmie, a co oznacza, że w przypadku odmowy przyznania mi świadczeń pieniężnych ze strony MOPR w Chełmie zagrożone jest bezpośrednio moje zdrowie i życie tu i teraz. Zaś to z kolei jest już wystarczająca okoliczność, która uzasadnia, że pomoc finansowa ze strony MOPR w Chełmie jest mi niezbędna i konieczna, gdyż w przeciwnym razie jestem narażony na utratę zdrowia lub życia, stosownie do treści art. 8.1 – jest to inna okoliczność uzasadniająca udzielenie pomocy społecznej.

Art. 8. 1. Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, z zastrzeżeniem art. 40, art. 41, art. 53a i art. 91, przysługuje:

- 1) osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza kwoty 776 zł, zwanej dalej "kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej",
- 2) osobie w rodzinie, w której dochód na osobę nie przekracza kwoty 600 zł, zwanej dalej "kryterium dochodowym na osobę w rodzinie",
- 3) rodzinie, której dochód nie przekracza sumy kwot kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, zwanej dalej "kryterium dochodowym rodziny"

- przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt 2-15 lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

Ma to swoje uzasadnienie w związku z art. 38, art. 68.1, art. 30, art. 40, art. 32.2 Konstytucji RP, a w związku z art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775), tj. art. 7 k.p.a., według którego MOPR w Chełmie jest zobowiązany „w toku postępowania stać na straży praworządności oraz mieć na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli”. Ponadto treść art. 100.1, art. 119.2.2 i art. 119.2.3 oraz art. 3.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) również stanowią uzasadnienie, aby pomoc finansowa była mojej osobie świadczona ze strony MOPR w Chełmie, w tej trudnej dla mnie sytuacji życiowej. Zatem art. 8.1 ma tutaj swoje pełne umocowanie, gdyż tą inną okolicznością jest ochrona mojego zdrowia i życia tu i teraz oraz godności a gwarantowanych konstytucyjnie oraz ustawowo jak ww.. MOPR w Chełmie w miesiącu czerwcu 2023 roku odmawiając mi udzielenia odpowiedniej pomocy, która zabezpiecza moje zdrowie i życie tu i teraz oraz naruszając tu i teraz w ten sposób moją godność osobistą, tak naprawdę złamał ww. konstytucyjne prawa człowieka oraz art. 100.1, art. 119.2.2 i art. 119.2.3 i art. 3.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) oraz art. 7 k.p.a. Nie miał do tego absolutnie prawa, a jednak to uczynił. Dlaczego?

Co do kwestii, że zostałem pozbawiony statusu osoby bezrobotnej informuję, że PUP w Chełmie uczynił to łamiąc prawo RP, w tym Konstytucję RP oraz ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 roku (art. 36.4.3 oraz art. 38.2.3). Zrobił to pierwszy raz od niemal 20-let, kiedy to jestem zarejestrowany w tym urzędzie jako osoba bezrobotna. Uczynił to jednak na zlecenie DSO w Chełmie (dowód pisemny DSO do PUP). Dnia 17 maja 2023 roku podczas mojej wizyty w PUP w Chełmie odrzuciłem:

- a) ofertę stażu z gwarancją zatrudnienia na jeden miesiąc,
- b) ofertę szkolenia bez gwarancji zatrudnienia,
- c) ofertę pracy konkursowej z wynagrodzeniem na poziomie najniższej krajowej.

Moją odmowę uzasadniłem według mnie (Oświadczenia 1-5, które skierowałem do PUP w Chełmie w dniach 17-21 maja 2023 roku), lecz PUP w Chełmie był innego zdania. Wspomnę krótko, że jako osoba żyjąca Prawem Bożym na co dzień oraz uznająca to prawo za najwyższe spośród wszystkich istniejących praw - nigdy nie brałem, nie biorę i nigdy nie będę brał udziału w konkursach, w rywalizacji z innymi ludźmi o pracę i o byt, bo zabrania tego Prawo Boże, w tym m.in. przykazanie miłości oraz opinia Papieża Franciszka w tej kwestii. Nigdy nie wystąpię z własnej woli przeciwko drugiemu człowiekowi i go nie skrzywdzę, nawet za cenę własnego życia – bo tak jestem wychowany i ukształtowany. Odstąpię pracę z własnej woli, temu kto jej również pragnie i potrzebuje - bo miłość do Boga i ludzi mnie do tego skłania. Tak właśnie wyraża się moja osobowość, moja egzystencja. Zatem jako chrześcijanin ofertę konkursu o pracę miałem pełne prawo odrzucić, zgodnie z zasadą równości oraz zakazem dyskryminacji ze strony instytucji publicznych. Oferty zaś szkolenia i stażu, które dnia 17 maja 2023 roku zaproponował mi PUP w Chełmie, to nic innego jak oferty upokarzające mnie, odbierające mi godność, bezbożne, bo nie gwarantują stałej pracy na okres co najmniej jednego roku po ich ukończeniu, a po którym to czasie ma się prawo do zasiłku dla osób bezrobotnych. Już zostałem w sposób cyniczny wykorzystany na stażach w swoim życiu przez pracodawców, jako darmowy pracownik, po ukończeniu których to nie było stałego zatrudnienia i dlatego nigdy więcej na to nie pozwolę z własnej woli, gdyż jest to niegodne i upokarzające w stosunku do mnie, jest to niechrześcijańskie, niehumanitarne. Nie pozwolę na to, aby ktokolwiek traktował moją osobę jak potencjalnego niewolnika, a do czego mam pełne prawo. Nie zamierzam być tanią siłą roboczą kogokolwiek. Pracować bardzo chcę, ale wyłącznie w warunkach godnych, bo jestem człowiekiem wolnym, a nie w warunkach niewolniczych, bo nie jestem niewolnikiem - do czego mam pełne prawo, zgodnie do treści art. 30 Konstytucji RP oraz pozostałych konstytucyjnych praw człowieka. Artykuł ten gwarantuje mojej osobie prawo do godnego życia, co pociąga za sobą prawo do godnej pracy. Każdy zdroworozsądkowo myślący człowiek nie może zaprzeczyć, że oferty, które skierował do mnie PUP w Chełmie dn. 17 maja 2023 roku miały charakter dyskryminacyjny oraz niegodny w stosunku do mnie i upokarzający. Ponieważ oferty, które odrzuciłem dn. 17 maja 2023 roku były dyskryminujące i upokarzające moją osobę, to miałem pełne prawo, aby je odrzucić, tym bardziej, że jestem osobą wysoko wykształconą, absolwentem uniwersyteckim. Ciężko jest zarzucić absolwentowi uniwersytetu, że brak mu kwalifikacji zawodowych, że w związku z tym są mu potrzebne szkolenia i staże, które nie gwarantują stałej pracy. Szkolenia i staże, które nie gwarantują stałej pracy, to ewidentna próba upokarzania i krzywdzenia mojej osoby ze strony PUP w Chełmie. To cynizm i draństwo ze strony tej instytucji publicznej do mojej osoby. Jest to niezgodne z art. 7 k.p.a. oraz konstytucyjnymi prawami człowieka. To, że PUP w Chełmie tak traktuje absolwentów uniwersyteckich zaświadcza o tym, że traktuje ludzi jak potencjalnych niewolników, jak potencjalną „tanią siłę roboczą”. Gdy zaś osoby bezrobotne odmawiają tego, aby traktowano ich niegodnie i dyskryminacyjnie, aby traktowano ich jak potencjalnych niewolników, aby w związku z tym szanowano ich konstytucyjne prawa i osobiste wartości, to PUP w Chełmie się z tym kompletnie nie liczy, pomimo treści art. 7 k.p.a, pomimo zapisów Konstytucji RP. Decyzja, że utraciłem status osoby bezrobotnej nie jest jeszcze decyzją prawomocną, gdyż zgodnie z art. 16 § 2 k.p.a. posłałem skargę na tą decyzję do WSA w Lublinie i sprawa jest w toku. Zatem MOPR w Chełmie wstrzymał mi wypłacanie świadczeń pieniężnych na

podstawie nieuprawnomoconionej decyzji, tj. odmówił mi świadczenia pomocy na podstawie niezakończzonego postępowania prawnego. Czy to jest moralne oraz zgodne z prawem w tej szczególnej sytuacji? Trzeba podkreślić, że kwestia odmowy pomocy ze strony instytucji publicznej w tej sytuacji, kiedy jest zagrożone bezpośrednio moje zdrowie i życie (osoby potrzebującej) ma szczególne znaczenie, a zatem ewidentnie takie postępowanie MOPR w Chełmie świadczy o tym, że jest on nastawiony do mojej osoby niezyczliwie oraz antyspołecznie, że nie uwzględnia on mojego słusznego interesu, a zatem MOPR w Chełmie ewidentnie w tej sytuacji narusza mój „*interes społeczny i słuszny interes obywateli*”, co jest niedopuszczalne ze względu na art. 7 k.p.a.. Ma to swoje moralne oraz prawne uzasadnienie tym bardziej, jeżeli przywołamy tutaj art. 161 § 1 k.p.a., który mówi, że:

Art. 161. § 1. Minister może uchylić lub zmienić w niezbędnym zakresie każdą decyzję ostateczną, jeżeli w inny sposób nie można usunąć stanu zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu albo zapobiec poważnym szkodom dla gospodarki narodowej lub dla ważnych interesów Państwa.

Artykuł ten wyznacza trend w postępowaniu instytucji publicznej oraz wskazuje na szczególne sytuacje, kiedy to zagrożone jest życie lub zdrowie ludzkie. MOPR w Chełmie jako instytucja podległa Ministerstwu Rodziny i Polityki Społecznej jednak tego w swojej decyzji nie uwzględnił, bo odmawiając mi świadczenia pomocy w szczególnej sytuacji, kiedy to jestem narażony na utratę życia i zdrowia tu i teraz - pominął tą okoliczność. MOPR w Chełmie nie miał jednak prawa tego nie uwzględnić. Jednak to uczynił. Dlaczego?

Odnosząc się teraz co do kwestii, że moja osoba bez statusu osoby bezrobotnej nie jest już osobą bezrobotną jest nadużyciem ze strony MOPR w Chełmie. Otóż oświadczam, że jestem w dalszym ciągu osobą bezrobotną, pomimo, że nie mam statusu osoby bezrobotnej. Jest tak dlatego, że bezrobocie to stan pozostawania bez pracy, w którym się właśnie teraz znajduję. Ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) w art. 7.4 nic nie mówi o tym, że trzeba posiadać „status osoby bezrobotnej”, aby skorzystać z pomocy świadczeń pieniężnych, ale o zjawisku „bezrobocia”, tj. o osobie, która po prostu nie ma pracy, co pociąga za sobą to, że brak tejże osobie środków do życia z tytułu braku świadczenia pracy. Zatem na jakiej podstawie MOPR w Chełmie twierdzi, że nie jestem już osobą, którą bezrobocie dotyka, tzn. podejrzewa, że mam pracę i środki do życia z tego tytułu? MOPR w Chełmie tego mi nie wykazał. Utrata bowiem statusu osoby bezrobotnej wcale nie oznacza, że osoba ta pracuje, ale jedynie o tym, że nie ma statusu, co zaś wcale nie oznacza, że zjawisko bezrobocia jej nie dotyczy. Są bowiem osoby bezrobotne, które korzystają z usług PUP, ale są również takie osoby bezrobotne, które nie korzystają z usług PUP – jest to całkowicie dobrowolne. Dlatego też twierdzenie, że jak ktoś nie jest zarejestrowany w PUP jest równoważne z twierdzeniem, że osoba ta pozostając bez pracy nie jest osobą bezrobotną jest nieprawdziwe. To cynizm i draństwo oraz nadużycie ze strony MOPR w Chełmie. Instytucja ta czyni tak tylko dlatego, bo szuka przesłanki i pretekstu ku temu, aby mi skutecznie odmówić pomocy – jest to niemoralne, niehumanitarne i całkowicie bezprawne. Co więcej jest to tym bardziej niemoralne oraz niehumanitarne, ze względu na fakt, że ta instytucja publiczna ma w swojej nazwie słowo „pomoc” ludziom. MOPR w Chełmie w miesiącu czerwcu 2023 roku tak mi pomógł, że pomimo, że nie mam środków do życia – nic z tym nie uczynił, wystawił moją osobę na potencjalną śmierć lub utratę zdrowia,

na potencjalną bezdomność. W sytuacji, kiedy jestem osobą nieubezpieczoną, jest to szczególnie niehumanitarne oraz bardzo niebezpieczne dla mnie, to wręcz świadczy o tym, że MOPR w Chełmie ma zamiar mnie wyeliminować z życia społecznego w mieście Chełm, z należnego mi prawa do godnego życia w RP, w ogóle chyba ma zamiar mnie unicestwić. Jest to zbrodnia instytucji publicznej RP w stosunku do obywatela RP, w stosunku do mieszkańców Chełma, w stosunku do mnie. To po prostu fakt świadczący o popełnieniu przestępstwa przez tą instytucję w stosunku do osoby potrzebującej bez środków do życia, do mojej osoby. Każdy Chełmianin wie jak ciężko jest w Chełmie o godną pracę, w ogóle o jakąkolwiek stałą pracę, zwłaszcza dla ludzi dobrze wykształconych z wyższymi aspiracjami zawodowymi, stosownie do ich wysokiego wykształcenia, dla ludzi takich jak ja. Nie bez powodu ze ściany wschodniej wyemigrował i nadal emigruje największy odsetek Polaków na zachód w poszukiwaniu lepszych perspektyw do godnego życia. Należy podkreślić, że Lubelszczyzna to najbiedniejszy region Unii Europejskiej, gdzie wielu obywateli RP żyje w ubóstwie, a wręcz w skrajnej nędzy, że trudno tu o godną pracę, o jakąkolwiek pracę i moja osoba nie jest tu jakimś odosobnionym wyjątkiem. To, że na ścianie wschodniej RP są ciężkie warunki życia dla wielu mieszkańców RP, to zaświadcza tylko o tym, że region ten jest zaniedbany społecznie i instytucjonalnie – tak stwierdzają sami najwyżsi przedstawiciele władzy RP, jest to fakt publicznie znany. Ponieważ w dalszym ciągu moja osoba nie ma pracy zawodowej i żadnych środków do życia, to zjawisko bezrobocia, które jest przesłanką do udzielenia mi pomocy w postaci świadczeń pieniężnych (art. 7.4) ma tu swoje zastosowanie i uprawnia mnie w pełni do korzystania z tych świadczeń. Twierdzenie MOPR w Chełmie, że skoro odmówiłem brania udziału w konkursie o pracę jest równoważne z tym, że odmówiłem konkretnej propozycji pracy i że nie chcę w związku z tym podejmować pracy jest nieprawdziwe, dlatego, że jest to propozycja nie skierowana wyłącznie do mnie. Odmowa brania udziału w konkursie, w rywalizacji z innymi ludźmi o pracę nie jest bowiem tym samym co odrzucenie konkretnej propozycji pracy. Dlatego nie można w tej sytuacji powiedzieć, że odmówiłem podjęcia konkretnej pracy. Takiej konkretnej propozycji pracy mojej osobie PUP w Chełmie nie przedłożył dnia 17 maja 2023 roku, co więcej nie przedłożył mojej osobie konkretnej pracy przez niemal 20-lat, od kiedy to jestem tam zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Nie przedłożył, pomimo tego, że według prawa ma on taki obowiązek, ma on ustawowy obowiązek poszukiwać dla mojej osoby pracodawców i kierować moją osobę do konkretnego pracodawcy, do konkretnej pracy, na konkretne stanowisko pracy. Ponadto jak to wykazałem i uzasadniłem powyżej miałem pełne prawo odmówić brania udziału w konkursie o pracę, gdyż taki mam światopogląd. PUP jako instytucja publiczna zgodnie do treści art. 7 k.p.a. miał w stosunku do mojej osoby obowiązek zakazu dyskryminacji i przestrzegania praworządności, w tym miał obowiązek uwzględniać moje wszystkie konstytucyjne, a należne mi prawa człowieka, miał obowiązek tak postępować, aby zgodnie z treścią art. 7 k.p.a. „w toku postępowania stać na straży praworządności oraz mieć na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli”. Pomimo to PUP w Chełmie pozbawił mnie statusu osoby bezrobotnej. Uczynił to jednak w sposób brutalny i niepraworządny, dyskryminując moją osobę, nie licząc się zupełnie z moim światopoglądem oraz z moimi prawami człowieka gwarantowanymi konstytucyjnie. Dlatego też zgodnie z art. 16 § 2 k.p.a. złożyłem skargę do WSA w Lublinie w tej sprawie.

Nie jest prawdą jak zarzuca mi MOPR w Chełmie, że ja nie chcę ze swojej strony współpracować z MOPR w Chełmie. Ja nie pozwolę jedynie na to, aby MOPR w Chełmie mnie upokarzał, odbierał mi godność, bądź też proponował dyskryminujące moją osobę formy pomocy, które mi będzie proponował. Jestem gotów i zawsze byłem do pełnej współpracy, ale MOPR w Chełmie ma obowiązek prawny pomagając mi proponować mojej osobie wyłącznie takie formy pomocy, które nie będą mnie dyskryminowały pod względem światopoglądowym, wykształcenia, moralnym, godnościowym, społecznym, klasowym, tj. takie, które nie będą degradowały społecznie mojej osoby. Nie ma chyba w takiej postawie nic dziwnego, a wręcz ma to swoje pełne umocowanie prawne. Jak już twierdziłem wcześniej wielokrotnie, że jeżeli MOPR w Chełmie złoży mi propozycję zarobkowania zgodną z moim wykształceniem oraz z moim światopoglądem, tak abym mógł polepszyć swoją sytuację społeczną, to chętnie na taką propozycję przystanę. Zaznaczam jednak, że moje wysokie wykształcenie oraz moja osobista wysoka postawa moralna obligują moją osobę do przyjmowania wyłącznie godnych i adekwatnych propozycji zarobkowania, do czego mam pełne prawo, ze względu na art. 6 oraz art. 7 k.p.a. oraz ze względu na konstytucyjne, a należne mojej osobie prawa człowieka, warto tu wyszczególnić art. 30, jak również ze względu na art. 100.1, art. 119.2.2, art. 119.2.3, art. 3.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.). Ze względu na to MOPR ma całkowity zakaz dyskryminacji osób potrzebujących pomocy jako instytucja publiczna, zakaz krzywdzenia i degradacji tychże oraz ma on obowiązek ochrony godności i dóbr osobistych osób potrzebujących, obowiązek uwzględniania wszystkich konstytucyjnych praw człowieka, moich praw - zgodnie do treści ww. zapisów prawnych. MOPR w Chełmie nigdy nie przedłożył mojej osobie takiej formy pomocy będącej propozycją zarobkowania, która byłaby zgodna z prawem. Jak już wcześniej podkreślałem w CiS w Chełmie brak jest propozycji dla absolwentów uniwersyteckich, w instytucji tej wykonywane są jedynie doraźne prace fizyczne, jak np. „malowanie”, „układanie kafalków” etc. Jeżeli CiS będzie miał propozycję wykonywania prac umysłowych stosownych do mojego wykształcenia oraz zgodną z moim światopoglądem, to nic nie stoi na przeszkodzie, abym taką właśnie propozycję przyjął – zawsze to deklarowałem (dowód: moje oświadczenia 1-21 skierowane do MOPR w Chełmie). Zatem proszę nie twierdzić nigdy więcej kłamliwie, że ja kiedykolwiek nie chciałem współpracować z MOPR w Chełmie.

Miasto Chełm jako miasto na prawach powiatu jest gmina miejską. Zgodnie z prawem ośrodek pomocy społecznej realizując gminną strategię rozwiązywania problemów społecznych i wykonując zadania własne gminy w tym zakresie, podlega formalnie organowi wykonawczemu gminy. Organem wykonawczym gminy Chełm jest Prezydent Miasta Chełm, tj. MOPR w Chełmie podlega formalnie Prezydentowi Miasta Chełm. Organ wykonawczy gminy w osobie Prezydenta Miasta Chełm udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Zgodnie do art. 16.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.), a w związku z art. 16.1.2 tejże, MOPR w Chełmie nie ma prawa

odmówić pomocy osobie potrzebującej. Pomimo to MOPR w Chełmie odmówił mi jej w miesiącu czerwcu 2023 roku. Dlaczego? Oto treść tego artykułu:

Art. 16. 1. Obowiązek zapewnienia realizacji zadań pomocy społecznej spoczywa na jednostkach samorządu terytorialnego oraz na organach administracji rządowej w zakresie ustalonym ustawą.

2. Gmina i powiat, obowiązane zgodnie z przepisami ustawy do wykonywania zadań pomocy społecznej, nie mogą odmówić pomocy osobie potrzebującej, mimo istniejącego obowiązku osób fizycznych lub osób prawnych do zaspokajania jej niezbędnych potrzeb życiowych.

3. Pomocy nie mogą również odmówić podmioty, którym jednostki samorządu terytorialnego zleciły realizację zadań, na zasadach określonych w art. 25.

Zgodnie zaś do art. 17.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.), a w związku z przywołanym powyżej art. 16.1.2 tejże, MOPR w Chełmie nie ma prawa odmówić pomocy osobie potrzebującej w formie zasiłków lub w innych formach. Pomimo to MOPR w Chełmie odmówił mi jej. Dlaczego? Oto treść tego artykułu:

Art. 17. 1. Do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy:

- 1) opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka;*
- 2) sporządzanie, zgodnie z art. 16a, oceny w zakresie pomocy społecznej;*
- 3) udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym;*
- 4) przyznawanie i wypłacanie zasiłków okresowych;*
- 5) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych;*
- 6) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego;*
- 7) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków na świadczenia zdrowotne osobom bezdomnym oraz innym osobom niemającym dochodu i możliwości uzyskania świadczeń na podstawie przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;*
- 8) przyznawanie zasiłków celowych w formie biletu kredytowanego;*
- 9) opłacanie składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osobę, która zrezygnuje z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie niezamieszkującymi matką, ojcem lub rodzeństwem;*
- 10) praca socjalna;*
- 11) organizowanie i świadczenie usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych, w miejscu zamieszkania, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi;*
- 12) prowadzenie i zapewnienie miejsc w mieszkaniach chronionych;*
- 13) (uchylony)*
- 14) dożywianie dzieci;*
- 15) sprawienie pogrzebu, w tym osobom bezdomnym;*

16) kierowanie do domu pomocy społecznej i ponoszenie odpłatności za pobyt mieszkańca gminy w tym domu;

16a) pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu się do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;

17) sporządzanie sprawozdawczości oraz przekazywanie jej właściwemu wojewodzie, w formie dokumentu elektronicznego, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego;

18) utworzenie i utrzymywanie ośrodka pomocy społecznej, w tym zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników;

19) przyznawanie i wypłacanie zasiłków stałych;

20) opłacanie składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

1a. W przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych, do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy utrzymywanie i zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników zespołu do spraw realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej w centrum usług społecznych.

2. Do zadań własnych gminy należy:

1) przyznawanie i wypłacanie zasiłków specjalnych celowych;

2) przyznawanie i wypłacanie pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie w formie zasiłków, pożyczek oraz pomocy w naturze;

3) prowadzenie i zapewnienie miejsc w domach pomocy społecznej i ośrodkach wsparcia o zasięgu gminnym oraz kierowanie do nich osób wymagających opieki;

3a) opracowanie i realizacja projektów socjalnych;

4) podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznaczonych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych;

5) współpraca z powiatowym urzędem pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego i o szkoleniach oraz realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Należy zauważyć, że decyzje MOPR w Chełmie, które odmawiają mi świadczenia pomocy w miesiącu czerwcu 2023 roku godzą bezpośrednio w organ Prezydenta Miasta Chełm, gdyż to on sprawuje formalne zwierzchnictwo nad MOPR w Chełmie. Pomimo, że na tych organach spoczywa obowiązek świadczenia pomocy osobom potrzebującym, zgodnie do art. 16.1 oraz art. 17.1, a w związku z art. 7 k.p.a., to jednak mi jej odmówiono. Dlaczego? Dlaczego złamano prawo obowiązku udzielenia mojej osobie pomocy ze strony MOPR w Chełmie w miesiącu czerwcu 2023 roku? Dlaczego naruszono wszystkie moje konstytucyjne prawa człowieka, dlaczego naruszono praworządność względem mojej osoby? Dlaczego złamano procedury administracyjne? Dlaczego mnie tak brutalnie skrzywdzono, pomimo, że nie mam żadnych źródeł dochodu i zagraża mi realnie śmierć, utrata zdrowia, bezdomność, zagrażają mi one tu i teraz?

MOPR w Chełmie odmawiając mi pomocy powołuje się na art. 11.2 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.), pomimo, że

jest tam użyty zwrot „mogą stanowić podstawę do ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczenia, odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”, nie zaś, że „muszą stanowić podstawę”. Jednakże MOPR w Chełmie zapomniał uwzględnić przy wstrzymaniu świadczeń pieniężnych mojej osobie, choć miał obowiązek to uwzględnić - moją sytuację osobistą. Bowiem w tym samym artykule 11 w następnym ustępie, tj. art. 11.3, czytamy, że „w przypadku odmowy przyznania albo ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczeń z pomocy społecznej należy uwzględnić sytuację osób będących na utrzymaniu osoby ubiegającej się o świadczenie lub korzystającej ze świadczeń”. Otóż ponieważ, a z czego MOPR w Chełmie dobrze zdaje sobie sprawę, a co już wspominałem wcześniej:

- jestem osobą samotną,
- prowadzę jednoosobowe gospodarstwo domowe,
- nikt mi nie pomaga finansowo,
- nikt z krewnych bliższych i dalszych mnie nie wspiera w jakikolwiek sposób,
- nie pracuję dorywczo,
- nie posiadam żadnego źródła dochodu,
- nie posiadam materialnych środków na życie,
- utrzymuję się wyłącznie ze świadczeń MOPR w Chełmie,

to oznacza to, że jestem na utrzymaniu samego siebie oraz osobą korzystającą ze świadczeń. Dlaczego zatem MOPR w Chełmie tego nie uwzględnił odmawiając mi świadczenia pomocy i naruszył w ten sposób art. 11.3? Dlaczego MOPR w Chełmie odmówił mi prawa do utrzymania się, prawa do utrzymania przy życiu mojej osoby, mojego życia, do utrzymania samego siebie, prawa do przetrwania mojej osoby, dlaczego odmówił mi prawa do przeżycia w miesiącu czerwcu 2023 roku? Życie ludzkie nie jest własnością człowieka, ale należy do Boga, zaś ja jako osoba mam obowiązek chronić to życie, które dał mi Bóg, co oznacza, że mam obowiązek, aby je utrzymać przy życiu. Dlaczego zatem MOPR w Chełmie odmówił mi prawa do tego, abym ten obowiązek mógł skutecznie zrealizować tu i teraz? Dlaczego instytucja ta odmówiła mi prawa, abym utrzymał swoje istnienie, bytowość przy życiu? Dlaczego MOPR w Chełmie targnęła się w ten sposób wprost na życie dane mi od Boga, dlaczego chce zniszczyć to życie?

Odnosząc się teraz co do świadczeń pieniężnych, a których to MOPR w Chełmie odmówił mi ich przyznania. W ustawie z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) jasno czytamy, że:

Art. 38. 1. *Zasilek okresowy przysługuje w szczególności ze względu na długotrwałą chorobę, niepełnosprawność, bezrobocie, możliwość utrzymania lub nabycia uprawnień do świadczeń z innych systemów zabezpieczenia społecznego:*

- 1) *osobie samotnie gospodarującej, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej;*
- 2) *rodzinie, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego rodziny.*

Art. 39. 1. *W celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może być przyznany zasilek celowy.*

2. *Zasilek celowy może być przyznany w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, ogrzewania, w tym opału, odzieży, niezbędnych*

przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu.

3. Osobom bezdomnym i innym osobom niemającym dochodu oraz możliwości uzyskania świadczeń na podstawie przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych może być przyznany zasiłek celowy na pokrycie części lub całości wydatków na świadczenia zdrowotne.

4. Zasiłek celowy może być przyznany w formie biletu kredytowanego.

Zauważyć należy, że zasiłek okresowy przysługuje osobie ze względu nie tylko na bezrobocie (nie należy mylić ze statusem osoby bezrobotnej jak to wykazałem powyżej), ale również ze względu na możliwość utrzymania się, tj. przetrwania egzystencjalnego tu i teraz osoby ubogiej materialnie. Pomimo to MOPR w Chełmie odmówił mi świadczenia zasiłku okresowego. Dlaczego? Na jakiej podstawie? Zasiłek zaś celowy, jak czytamy może być przyznany w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej, tj. m.in. na zakup żywności oraz osobom niemającym dochodu. Ja się zaliczam do takich właśnie osób i brak mi środków na zakup żywności. Zatem na jakiej podstawie MOPR w Chełmie nie przyznał mi zasiłku celowego? Ponieważ MOPR w Chełmie w miesiącu czerwcu 2023 roku odmówił mi przyznania zasiłku celowego oraz okresowego, pomimo art. 7.1, art. 7.4, art. 8.1, 11.3 oraz art. 16.1 i art. 17.1 oraz art. 100.1, art. 119.2.2, art. 119.2.3 i art. 3.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.), a w związku z art. 7 k.p.a., według to, których nie miał do tego prawa, a wręcz przeciwnie miał obowiązek mi przyznać te świadczenia, to złamał ustawę na bazie, której sam funkcjonuje. Dlaczego?

Art. 100. 1. W postępowaniu w sprawie świadczeń z pomocy społecznej należy kierować się przede wszystkim dobrem osób korzystających z pomocy społecznej i ochroną ich dóbr osobistych. W szczególności nie należy podawać do wiadomości publicznej nazwisk osób korzystających z pomocy społecznej oraz rodzaju i zakresu przyznanego świadczenia.

Art. 119.2.2. Przy wykonywaniu zadań pracownik socjalny jest obowiązany kierować się zasadą dobra osób i rodzin, którym służy, poszanowania ich godności i prawa tych osób do samostanowienia.

Art. 119.2.3. Przy wykonywaniu zadań pracownik socjalny jest obowiązany przeciwdziałać praktykom niehumanitarnym i dyskryminującym osobę, rodzinę, grupę lub społeczność.

Art. 3. 1. Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka.

Pomimo ww. artykułów MOPR w Chełmie odmówił mi świadczenia pomocy, pomimo, że brak mi środków do życia, do przetrwania i nie posiadam pracy oraz żadnego innego źródła dochodu, pomimo, że ma obowiązek chronić moją godność oraz ma ustawowy zakaz dyskryminowania mojej osoby, pomimo, że ma działać humanitarnie w stosunku do mojej osoby, pomimo, że ma chronić moje dobra osobiste, pomimo, że ma kierować się moim dobrem osobistym. Dlaczego zatem MOPR w Chełmie podeptał najwyższe ludzkie wartości w stosunku do mojej osoby, których szanowanie ma obowiązek uwzględniać zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.)?

Ponadto jeszcze MOPR w Chełmie dopuścił się niepraworządności w RP, tj. złamał poprzez swoje odmowne decyzje następujące konstytucyjne prawa człowieka:

- 1) (art. 38) Rzeczpospolita Polska zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia,
- 2) (art. 68.1) Każdy ma prawo do ochrony zdrowia,
- 3) (art. 30) Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych,
- 4) (art. 32.2) Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny,
- 5) (art. 40) Nikt nie może być poddany nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu,
- 6) (art. 75.1) Władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałając bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania.
- 7) (art. 53.1) Każdemu zapewnia się wolność sumienia i religii,
- 8) (preambuła) Źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna jest Bóg.

Ze względu na art. 6 oraz art. 7 k.p.a. MOPR w Chełmie nie miał absolutnie prawa naruszać ww. konstytucyjnych praw człowieka. Pomimo tego, jednak to uczynił. Dlaczego?

MOPR w Chełmie ma za nic konstytucyjne prawa człowieka obowiązujące w RP, ma za nic zapisy Konstytucji RP, tej instytucji publicznej Konstytucja RP nie obowiązuje, pomimo treści art. 7 k.p.a., tj. obowiązku stania na jej straży i realizowania słusznego interesu społecznego obywateli RP. MOPR w Chełmie ma za nic ustawę wedle, której sam funkcjonuje, ma za nic osoby potrzebujące, będące w kryzysie ubóstwa, którym zagraża realna bezdomność z tego tytułu, ma za nic ochronę życia osób potrzebujących tu i teraz. MOPR w Chełmie dopuszcza się pośredniej zbrodni na osobach w kryzysie ubóstwa materialnego, na mnie, zamiast mnie chronić i mi pomagać. MOPR w Chełmie nie ma prawa twierdzić, że osoba nie mająca statusu osoby bezrobotnej nie jest osobą bezrobotną i z tego tytułu odmówić jej świadczenia pomocy pieniężnej. MOPR w Chełmie nie ma prawa odmówić pomocy nawet takim osobom bezrobotnym, które nie są zarejestrowane w PUP w Chełmie, gdyż bezrobocie to nie to samo co status osoby bezrobotnej. Nigdzie w ustawie z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej nie jest napisane, że osoba bezrobotna musi być zarejestrowana w PUP, aby korzystać z pomocy MOPR, zaś jest napisane w art. 7.1, że osoba uboga jest w pełni uprawniona do pomocy MOPR i to do pomocy umożliwiającej tejże osobie życie w warunkach odpowiadających godności człowieka (art. 3.1, art. 100, art. 100.1, art. 119.2.2, art. 119.2.3). MOPR w Chełmie nie miał prawa nie uwzględnić mojej osobistej trudnej sytuacji życiowej przy wstrzymaniu mi świadczeń pieniężnych, tj. zlekceważyć treść art. 11.3. MOPR w Chełmie w miesiącu czerwcu 2023 roku, pomimo, że mam prawo do pomocy i to takiej, która będzie mi umożliwiała godne życie odmówił mi jakiejkolwiek pomocy – jest to całkowite bezprawie, to atak na moje zdrowie i życie. Co więcej art. 16.1 zobowiązuje MOPR w Chełmie do udzielania pomocy osobom potrzebującym zawsze i wszędzie. Osoba potrzebująca nie musi czynić czegokolwiek, co jest sprzeczne z jej systemem wartości, gdyż zabrania tego Konstytucja RP. MOPR w Chełmie ma za nic życie

ludzi bez środków do życia, pomimo art. 7.1, art. 7.4 oraz art. 8.1, art. 16.1, art. 17, art. 11.3, art. 100.1, art. 119.2.2, art. 119.2.3, art. 3.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.), pomimo art. 7 k.p.a. oraz pomimo konstytucyjnych praw człowieka, obywatela RP. Dlaczego?

Ponieważ MOPR w Chełmie dopuścił się poprzez swoje decyzje niepraworządności w RP, to jednocześnie naruszył art. 7, art. 8 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775), oto ich treść:

Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 8. § 1. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

Należy tu podkreślić, że instytucja publiczna jaką jest MOPR w Chełmie poprzez swoje haniebne i niehumanitarne decyzje nie może wzbudzać zaufania obywateli RP będących w potrzebie, nie wzbudza ona z pewnością mojego zaufania.

Gdyby nie to, że mam na szczęście od kogo pożyczyć środki finansowe tu i teraz na opłaty za mieszkanie oraz na przeżycie, na żywność – to, to co zrobił MOPR w Chełmie z moją osobą w miesiącu czerwcu 2023 roku sprawiłoby, żebym poszedł mieszkać na ulicę z dnia na dzień albo umarł z niedożywienia za parę dni. Tak właśnie, o zgrozo postępuje MOPR w Chełmie z osobami w kryzysie ubóstwa, z osobami, które są całkowicie zależne od świadczenia pomocy ze strony MOPR w Chełmie i do którego to świadczenia mają one pełne prawo. Tak MOPR w Chełmie postąpił z moją osobą, z prymusem i osobą wysoce moralną, dążącą do świętości, która ukończyła szkołę średnią z czerwonym paskiem, z absolwentem 5-letnich stacjonarnych dziennych studiów magisterskich UMCS w Lublinie. W taki właśnie oto sposób jak to czyni MOPR w Chełmie niszczy się naród Polski, inteligencję Polską, pomimo, że decydenci MOPR w Chełmie to są przecież Polacy. Czy jednak naprawdę to są Polacy, czy to są w ogóle ludzie? Gdzie są ich sumienia, gdzie jest ich patriotyzm, empatia wobec słabszych i potrzebujących Polaków, gdzie jest ich praworządność i troska o osoby ubogie i potrzebujące realnej pomocy tu i teraz? Czy naprawdę decydenci tak bezwzględnie okrutnych i krzywdzących moją osobą decyzji uważają, że w moim przypadku nie istnieje narażenie mojego zdrowia i życia z tytułu ich nieodpowiedzialnych decyzji? Jak mi się coś stanie w tym czasie kiedy pozostaję bez udzielania mi pomocy ze strony MOPR w Chełmie, np. umrę z głodu albo wyląduję na ulicy jako osoba bezdomna, to oświadczam, że pełną odpowiedzialność za to ponoszą decydenci swoich niehumanitarnych, bezprawnych, niekonstytucyjnych oraz antychrześcijańskich i bezbożnych decyzji. Podkreślić należy, że jest to całkowicie możliwe, gdyż nie mając ubezpieczenia społecznego w przypadku cięższej choroby narażony jestem na bezpośrednią utratę życia, gdyż szpital odmówi mi pomocy medycznej ze względu na fakt, że nie stać mnie będzie na opłacenie usługi medycznej podtrzymującej moje życie. W tym świetle odmawianie mojej osobie stosownej i właściwej pomocy ze strony MOPR w Chełmie to po prostu zbrodnia i nazizm. Tak jak to uczynił ze mną MOPR w Chełmie dokonuje się „eksterminacji narodu Polskiego” i

to za pomocą instytucji publicznej RP odpowiedzialnej za niesienie pomocy obywatelom RP, pomimo istniejących i obowiązujących konstytucyjnych praw człowieka w RP, w tym zwłaszcza prawa człowieka do ochrony jego zdrowia i życia, prawa do ochrony jego godności osobistej, co więcej obowiązku ochrony teje godności ze strony instytucji publicznych, będących komórkami władzy publicznej, zgodnie do treści art. 30 Konstytucji RP. MOPR w Chełmie zamiast świadczyć pomoc osobom potrzebującym i zamiast w rygorze art. 30 Konstytucji RP obowiązkowo chronić moją godność oraz zamiast chronić moje zdrowie i życie za wszelką cenę, chronić mnie przed bezdomnością - to kieruje się przemocą w stosunku do mnie oraz całkowicie deprecjuje moją godność. To jest dopiero wypaczenie działalności MOPR w Chełmie, w tym ewidentne naruszenie wielu konstytucyjnych praw człowieka, czyni to jednak z premedytacją i to pomimo tego, że źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna jest Bóg, jak czytamy w preambule Konstytucji RP. Prawo Boże nakazuje nie krzywdzić, nie zabijać bliźnich, ale miłować bliźnich jak siebie samego, nakazuje również nieść pomoc słabszym, potrzebującym, odrzuconym, wzgardzonym, ubogim, wszystkim tym, którzy się źle mają, którym zagraża realna bezdomność, realna śmierć. Należy stwierdzić, że decyzje MOPR w Chełmie świadczą o tym, że instytucja ta w swojej działalności publicznej nie kieruje się Prawem Bożym, a wręcz przeciwnie, występuje przeciwko Niemu, bo niszczy życie osoby potrzebującej, niszczy moje życie, które dał mi Bóg. Jest to akt dyskryminacji i akt prześladowania chrześcijan ze strony MOPR w Chełmie, a co jest niedopuszczalne ze strony instytucji publicznej.

Nikt temu wszystkiemu co tu przytoczyłem powyżej nie może w sposób zgodny z prawdą zaprzeczyć.

Reasumując należy stwierdzić, że MOPR w Chełmie nie miał absolutnie prawa odmówić mi właściwej pomocy w miesiącu czerwcu 2023 roku, zaś miał obowiązek udzielić mi jej, jednak tego nie uczynił pomimo, że zagraża mi realna śmierć tu i teraz oraz realna bezdomność wskutek decyzji MOPR w Chełmie. MOPR w Chełmie ma obowiązek przestrzegania prawa w myśl art. 6 k.p.a., co więcej ma on obowiązek w swojej działalności integralnego przestrzegania prawa, w tym mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli RP, zgodnie do treści art. 7 k.p.a.

Artykuły złamane przez MOPR w Chełmie w tej sprawie:

- 1) art. 7.1, art. 7.2, art. 7.4, art. 8.1, art. 11.3, art. 16.1, art. 17.1, art. 100.1, art. 119.2.2, art. 119.2.3, art. 3.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.),
- 2) konstytucyjne prawa człowieka i obywatela RP, w tym zwłaszcza art. 38, art. 68.1, art. 30, art. 31.2, art. 47, art. 32.2, art. 40, art. 75.1, art. 53.1,
- 3) art. 6, art. 7, art. 8 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775).

Oczekuję ze względu na powyższe, że Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej zgodnie do art. 161. § 1 k.p.a. niezwłocznie uchyli i uzna za nieważne obie przedmiotowe decyzje MOPR w Chełmie oraz wyda decyzję, która sprawi, że MOPR w Chełmie zrekompensuje mi straty, których doznałem w skutek decyzji tej instytucji. Spodziewam się, że MOPR w Chełmie w końcu jednak zostanie przymuszony przez administracyjny organ wyższej instancji, tj. przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, aby udzielić mojej osobie pomocy, tak aby uchronić moje zdrowie i życie tu i teraz przed chorobami i śmiercią, tak aby uchronić mnie przed bezdomnością w myśl konstytucyjnych praw człowieka i w myśl art. 7 k.p.a.. Ponadto zgodnie do art. 77.1 Konstytucji RP oczekuję, że MOPR w Chełmie wynagrodzi mi szkody, których się dopuścił na mojej osobie w miesiącu czerwcu 2023 roku.

ZAŁĄCZNIKI – WNIOSEK DOWODOWY:

- 1) Przebieg zdarzeń z dnia 17 maja 2023 roku, podczas mojej wizyty w PUP w Chełmie – jest to dowód na to w jak haniebnym, niegodnym i brutalnym sposobie, PUP w Chełmie, siłą pozbawił mnie statusu osoby bezrobotnej, łamiąc przy tym wiele artykułów Konstytucyjnych, a także ustawę według, której sam proceduje (zasadę równości).
- 2) SKARGA do Starosty Powiatu Chełmskiego, Pana Piotra Deniszczyka, z dnia 21 czerwca 2023 roku,
- 3) WNIOSEK do PUP w Chełmie, do Pani Barbary Gil, z dnia 22 czerwca 2023 roku,
- 4) Prezydent RP - prawa i obowiązki człowieka i obywatela.
- 5) Stanowisko RPO w odniesieniu do art. 30, art. 31, art. 32, art. 38, art. 47 i art. 53.1, art. 65, art. 68.1, art. 75.1 Konstytucji RP.
- 6) Oświadczenia 1-21, które posłałem do MOPR w Chełmie, na przełomie ponad dwóch lat, od chwili śmierci rodziców, w marcu 2021 roku (niedołączone do tego pisma - pozostające w dyspozycji MOPR w Chełmie).

Z wyrazami szacunku

PODPIS ZAUFANY

02.07.2023 15:21:06 [GMT+2]

Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

ZALĄCZNIK nr 1

Ja, niżej podpisany _____, data ur. _____ ' _____ roku, seria i nr dowodu osobistego _____ oświadczam, że w dniu 17 maja 2023 roku, PUP w Chełmie skierował do mnie, jako do osoby bezrobotnej zarejestrowanej w PUP w Chełmie, poprzez swojego pracownika panią _____ (pośrednik i doradca zawodowy) następujące propozycje ofert:

- d) ofertę stażu z gwarancją zatrudnienia na jeden miesiąc,
- e) ofertę szkolenia bez gwarancji zatrudnienia,
- f) ofertę pracy konkursowej z wynagrodzeniem na poziomie najniższej krajowej,

ja zaś ze swojej strony odmówiłem ich przyjęcia, gdyż uznałem je za nieodpowiednie i niewłaściwe oraz za niesprawiedliwe społecznie i niegodne w stosunku do mojej osoby, a czemu dałem wyraz na piśmie poprzez złożenie przez moją osobę stosownego oświadczenia w PUP w Chełmie. Mam wykształcenie wyższe magisterskie (5-letnie studia stacjonarne UMCS w Lublinie ukończone w 2005 roku) i oczekuję ofert propozycji z wiele wyższym wynagrodzeniem oraz takich, które gwarantować będą mi stałą i godną pracę. Te oferty zaś takie nie są, bo godzą w moją osobę, w moje przekonania, w moje wyznanie, w mój system wartości, w moją sprawiedliwość, są nieopłacalne w stosunku do mojego statusu społecznego, najwyższej klasy społecznej. Po to się ciężko uczyłem w młodym wieku i mieszkalem podczas studiowania na stacji w Lublinie, aby godnie, tylko i wyłącznie godnie żyć, pracować i zarabiać. Nikt nie ma prawa składać mi tak niegodnych propozycji, niesprawiedliwych i krzywdzących moją osobę propozycji, nikt nie ma prawa mnie zmuszać do niewolnictwa albo do aktywizacji zawodowej, która nie gwarantuje stałej i godnej pracy. Wspomnę tylko, że już w swoim życiu byłem na kursach, stażach (przygotowanie zawodowe) i nie sprawiło to, że po ich ukończeniu otrzymałem pracę. Poczułem się wykorzystany przez pracodawcę i nigdy więcej na to nie pozwolę, bowiem jestem podmiotem, a nie przedmiotem. Dlatego też po raz kolejny nie podejmę z własnej woli takiej aktywizacji, którą uznam za niegodną, nie gwarantującą mi godnej stałej pracy i godnej płacy, co nie powinno nikogo dziwić. Mam bowiem prawo we własnym kraju być godnie traktowany, a nie jak przedmiot.

Nie prawdą jest, że ja bez uzasadnionej przyczyny odmówiłem przyjęcia propozycji ofert, które skierował do mnie funkcjonariusz publiczny PUP w Chełmie - Pani _____.

Według mnie uzasadniłem odmowę w sposób merytoryczny i zgodny z prawem RP (oświadczenia 1-5, które skierowałem do PUP w Chełmie). Stwierdziłem, że propozycje ofert, które składa mi pani _____ są dla mnie nieodpowiednie. Jednak Pani _____

uznała, że propozycje te są dla mnie odpowiednie i próbowała nakłonić mnie siłą, abym je przyjął, abym w związku z tym wypełnił stosowne oświadczenie, że nie chcę ich przyjąć. W oświadczeniu tym uzasadniam odmowę przyjęcia propozycji, które uznałem za niegodne w stosunku do mojej osoby, godzące w mój światopogląd, system wartości i wyznanie, uznałem je za niewolnicze i krzywdzące mnie, dyskryminujące mnie pod względem godnościowym, za nieopłacalne dla mnie. Według art. 30 Konstytucji RP godność

ludzka jest nienaruszalna przez władze publiczne, przez kogokolwiek¹. Pani zatem składając mi te propozycje ofert, wbrew mojej woli, naruszyła moją godność, bo skierowała je do mnie wbrew mnie, tj. dopuściła się niepraworządności². Jednak dla pani moje argumenty odmowy były niewystarczające. W taki właśnie brutalny sposób, PUP w Chełmie siłą wykreślił mnie z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy, pod pretekstem, że ja nie uzasadniłem przyjęcia ofert odpowiednich propozycji skierowanych w moją stronę. Zatem PUP w Chełmie potraktował mnie jak przedmiot, dyskryminując moje zdanie, moje przekonania, mój światopogląd w tej kwestii – co jest niegodne, niedopuszczalne, całkowicie bezprawne. Jednak PUP w Chełmie zrobił to na polecenie, o czym poniżej.

Na wstępie zaznaczę, że PUP w Chełmie postanowił mnie siłą pozbawić statusu osoby bezrobotnej i poszukującej pracy, pod pretekstem odmówienia przeze mnie ofert, które do mnie skierował. Należy zauważyć, że dnia 17 maja 2023 roku, funkcjonariusz publiczny Powiatowego Urzędu Pracy w Chełmie, mój pośrednik i doradca zawodowy, Pani 1 w sposób haniebny, brutalny skierowała do mnie propozycje ofert, które bezpośrednio kłócą się z moim systemem wartości, światopoglądem, przekonaniem osobistym oraz z moją godnością osobistą. Nie można jej tego było zrobić, bo jest to niezgodne z Konstytucją RP³ (art. 8.1, art. 83, art. 37.1, art. 31.1, art. 31.2, art. 32,2, art. 65.1, art. 47, art. 40, art. 25.2, art., 53.1), ale także niezgodne z zasadą równości, na której to bazuje PUP w Chełmie (art. 36.4.3 oraz art. 38.2.3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2023 r. poz.735). Zasada ta zabrania dyskryminacji osób bezrobotnych i poszukujących pracy z jakiegokolwiek przyczyny, natomiast nakłada obowiązek na PUP (art. 36.4.3 oraz art. 38.2.3) udzielania pomocy osobom bezrobotnym, z bezwzględnym poszanowaniem ich systemu wartości, światopoglądu oraz przekonań. Nikt zatem nie ma prawa składać oferty, propozycji, która godziłaby w ten system wartości osób bezrobotnych. W przeciwnym razie osoba bezrobotna traktowana byłaby w sposób dyskryminacyjny i przedmiotowy – jest to niedopuszczalne (zasada równości)⁴. PUP w Chełmie nie ma więc prawa naruszać systemu wartości, światopoglądu, przekonań osób bezrobotnych, w tym moich. Oferty, które zaproponowała mojej osobie pani . były właśnie godzące w mój system wartości oraz w moje prawa człowieka – co jest niedopuszczalne. Na podstawie art. 36, art. 38, art. 40.6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a w związku z art. 36.4.2, art. 36.4.3 oraz art. 38.2.2, art. 38.2.3 i art. 38.2.4 urzędnik PUP w Chełmie, tj. pośrednik pracy i doradca zawodowy pani . dopuściła się w stosunku do mojej osoby naruszenia wspomnianych artykułów.

¹ Konstytucja RP - (art. 30) Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych.

² Rzecznik Praw Obywatelskich <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>

³ Rzecznik Praw Obywatelskich <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-32-rownosc-i-zakaz-dyskryminacji>, <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>.

⁴ art. 36.4.3 oraz art. 38.2.3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2023 r. poz.735).

Rzecznik Praw Obywatelskich <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-32-rownosc-i-zakaz-dyskryminacji>, <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>.

Czytamy, że pośrednictwo i doradztwo zawodowe realizowane jest na zasadzie równości osób bezrobotnych. Poza tym każda instytucja publiczna musi respektować bezwzględnie zasadę równości.⁵ Zasada równości gwarantuje każdemu bezrobotnemu zakaz dyskryminacji ze strony urzędnika publicznego PUP, bez względu na jego przekonania, wyznanie, w tym na jego system wartości, którym się w swoim życiu osoba bezrobotna kieruje. Zasada równego traktowania nie ogranicza w żaden prawny sposób osoby bezrobotnej, tzn. ma prawo osoba bezrobotna wyznawać to co chce i kierować się takimi przekonaniem jakimi tylko chce, wartościami jakimi tylko sobie sama życzy, zaś zakaz dyskryminacji gwarantuje, że przekonania te będą bezwzględnie poszanowane, że nie mogą być wzruszone przez funkcjonariusza publicznego. Otóż, ja [imię], 46-lat, osoba długotrwale bezrobotna (niemal w sumie już od 20 lat, od 2006 roku), od dwóch lat samotna, kiedy to zmarli moi rodzice, bez środków do życia – uboga materialnie, utrzymująca się wyłącznie z MOPR w Chełmie, mieszkająca w mieszkaniu po zmarłych rodzicach, absolwent 5-letnich magisterskich jednolitych dziennych studiów stacjonarnych UMCS w Lublinie w 2005 roku, mam następujący system przekonań: wyznaję wiarę w Boga Najwyższego, jestem chrześcijaninem, a w związku z tym kieruję się takimi przekonaniem i wartościami jak: godność (chrześcijaństwo), w tym godne życie, godna praca, sprawiedliwa praca, godne traktowanie, zakaz zmuszania ludzi do niewolnictwa (chrześcijaństwo), zakaz krzywdzenia ludzi (chrześcijaństwo), prawo miłości wzajemnej ludzi (chrześcijaństwo), zakaz narzucania komukolwiek swojej woli (chrześcijaństwo), dobroć (chrześcijaństwo), sprawiedliwość (chrześcijaństwo), miłość (chrześcijaństwo).

Pani [imię] dobrze zna moje przekonania i mój system wartości już od wielu wielu lat i dobrze wie jakiej pracy poszukuję, a w związku z tym jakich ofert propozycji oczekuję i się spodziewam od PUP w Chełmie, jaka jest w tym względzie moja wola, moja godność, mój system przekonań, moje wyznanie i światopogląd. Pomimo to, dnia 17 maja 2023 roku pani [imię] złożyła mi takie propozycje, które wprost niszczą moje przekonania i wprost godzą w mój światopogląd, godzą bezpośrednio we mnie. Jednak takie działanie PUP w Chełmie w stosunku do mojej osoby jest celowe, zrobił on to na polecenie, o czym poniżej.

Należy zauważyć, że nigdy, aż do dnia 17 maja 2023 roku, w stosunku do mnie pani [imię] tak się nie zachowywała, w tak irracjonalny sposób. Ma to związek z tym, że korzystam ze świadczeń socjalnych, jako osoba ze statutem osoby bezrobotnej, tj. z pomocy MOPR w Chełmie, gdyż jestem osobą samotną i ubogą materialnie i nie posiadam żadnego innego źródła dochodu. Pozbawienie mojej osoby statusu osoby bezrobotnej przez PUP w Chełmie pozbawia mnie jednocześnie możliwości zabezpieczenia socjalnego MOPR w Chełmie, z której to pomocy korzystam już od dwóch lat, a kiedy to zmarli moi rodzice i zostałem zupełnie sam, bez wsparcia kogokolwiek. To oznacza, że decyzja PUP pozbawienia mojej osoby statusu osoby bezrobotnej godzi bezpośrednio w moje zdrowie i życie, decyzja ta wysyła mnie na bezdomność, to atak na moją osobę. Jest to działanie celowe, zaś takie zachowanie pani [imię], tj. zachowanie irracjonalne, można wytłumaczyć logicznie. Można logicznie i zrozumiale dla każdego wytłumaczyć dlaczego, właśnie dnia 17

⁵ Rzecznik Praw Obywatelskich <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-32-rownosc-i-zakaz-dyskryminacji>.

maja 2023 roku, w tak irracjonalny sposób zachowała się w stosunku do mojej osoby pani . Sprawa ma szerzy kontekst i sięga aż do władzy lokalnej, w tym do Departamentu Spraw Obywatelskich w Chełmie. DSO w Chełmie wysłał w ostatnim czasie do PUP w Chełmie pismo, aby ten zechciał zaktywizować moją osobę, pismo jest to w posiadaniu PUP w Chełmie. To pismo jest dowodem na pośredni nacisk ze strony DSO w Chełmie na PUP w Chełmie w kwestii mojej osoby. To, że Departament Spraw Obywatelskich w Chełmie wysłał sugestię, co do mojej osoby, aby mnie PUP zaktywizował ma związek z tym, że korzystam ze wsparcia MOPR w Chełmie, a bardzo to się komuś nie podoba. Nie podoba się to komuś, że taki obywatel RP jak ja nie podejmuje pracy lub zaktywizowania zawodowego na siłę, chociażby wbrew własnej woli i własnym przekonaniom, własnemu światopoglądowi. Dlatego też wykorzystano PUP w Chełmie do tego celu (pismo DSO), aby takiego niepokornego obywatela jak ja przymusić do przyjęcia oferty, nie dając mu jednocześnie prawa decydowania o sobie i dyskryminując całkowicie jego przekonania – co jest niedopuszczalne prawnie.

Ponieważ, dnia 17 maja 2023 roku Pani [redacted] kierując do mnie ofertę, propozycję, zlekceważyła kompletnie moje przekonania (moja osobę), to dopuściła się w stosunku do mnie aktu dyskryminacji w ten oto sposób właśnie, że przed zaproponowaniem mojej osobie oferty nie wzięła pod uwagę moich przekonań, moich wartości, mojego wyznania i je po prostu zlekceważyła. Dowodem na to jest fakt, że Pani [redacted] zignorowała moje pismo, w którym wskazuję jasno i wyraźnie jakie oferty pracy mnie interesują, tzn. są zgodne z moimi przekonaniem i moim systemem wartości, ze mną samym, a które to pismo do Pani [redacted] oraz do dyrektora PUP w Chełmie, dzień wcześniej posłałem, tj. dnia 16.05.2023 roku, jeszcze przed moją wizytą w PUP w Chełmie. Ponieważ Pani [redacted] proponując mojej osobie propozycje ofert, pominęła jednocześnie w chwili składania tych propozycji mój system przekonań, a tym samym dokonała aktu dyskryminacji mojej osoby to oznacza to, że były to nieodpowiednie propozycje skierowane w moją stronę ze strony Pani [redacted], gdyż każda z nich ingerowała bezpośrednio w moje przekonania i wyznanie, po prostu we mnie. Były one nieodpowiednie, gdyż kłóciły się wprost z moimi przekonaniem osobistymi i dlatego je odrzuciłem, do czego miałem pełne prawo, a zapewnia o tym zasada równości. Pani [redacted] złamała zatem ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Ponadto jeszcze, Pani [redacted] poprzez swoje zachowanie naruszyła w ten sposób art. 30, art. 32.1, art. 32.2, art. oraz art. 53.1 Konstytucji RP, a która to jest najwyższym źródłem prawa RP, a do czego nie miała absolutnie prawa, jako funkcjonariusz publiczny i dopuściła się dlatego nadużycia stanowiska publicznego, co zaś jest niedopuszczalne prawnie. Ponadto jeszcze dopuściła się, łamiąc zapisy Konstytucji RP wprost naruszenia praworządności RP. Wystosowałem w tym temacie 5-pism do PUP w Chełmie, gdzie szczegółowo wskazuję moje stanowisko i szczegółowo uzasadniam swoje stanowisko.

W wykładni Rzecznika Praw Obywatelskich czytamy, że:

„Zakaz dyskryminacji jest konsekwencją i logicznym następstwem zasady równości.

Równość - wraz z godnością i wolnością - stanowi podstawę porządku ustrojowego i w tym powiązaniu należy ją rozpatrywać. Jest to zarówno zasada konstytucyjna, jak i zasada systemu praw i wolności.

Dyskryminacja to gorsze traktowanie ze względu na cechę osobistą. Jest to kwalifikowana forma nierównego traktowania osoby ze względu na jakąś jej cechę osobistą, bez racjonalnego uzasadnienia. Do najczęściej wymienianych przesłanek dyskryminacji zalicza się płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną lub tożsamość płciową, ale mogą do nich należeć także inne cechy osobiste jak np. pochodzenie społeczne czy status materialny.

Niedopuszczalne jest, by organy władzy publicznej odstępowały od zakazu dyskryminacji.

Standard ochrony prawnej przed nierównym traktowaniem i dyskryminacją wynika z aktów prawa międzynarodowego i europejskiego. Na gruncie prawa polskiego podstawowe znaczenie mają regulacje Kodeksu pracy oraz ustawy o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania.

Bezpośrednie naruszenia godności jednostki to sytuacje nietypowe, ekstremalne, głęboko ingerujące w nasze poczucie sprawiedliwości. Niemniej zdarzają się także w Polsce i wymagają nieustającej uwagi i wrażliwości.

Godność przysługuje każdemu z nas, każdemu człowiekowi, bez względu na jakiegokolwiek cechy – wiek, płeć, niepełnosprawność, chorobę, pochodzenie, poglądy itd. – niezależnie również od naszego zachowania.

Obowiązkiem państwa, społeczeństwa i innych ludzi jest uznawanie i nienaruszanie tej godności. Oznacza to zapewnienie wszystkim „minimum szacunku” oraz takich ram do samorealizacji, które umożliwią działanie zgodne z naszą wolą i systemem wartości. Naruszeniem godności będzie każda sytuacja, gdy człowiek staje się wyłącznie przedmiotem działań podejmowanych przez władzę.

Godność jest przyrodzona – jej źródłem nie jest Konstytucja lub inny akt prawny, ale sam fakt bycia człowiekiem (prawo naturalne). Jest również nienaruszalna – co oznacza, że żaden, nawet najważniejszy interes publiczny nie może uzasadniać ingerencji w naszą godność. Nie można jej w żaden sposób stracić, nawet wskutek najbardziej nagannego zachowania czy popełnienia najcięższego przestępstwa, nie może zostać nam odebrana i nie możemy się jej zrzec.

Godność jest więc z jednej strony matką innych praw, „pojęciem-kluczem” dla rozumienia całego systemu, gwarantem naszych wolności. Z drugiej zaś osobnym prawem, pewnego rodzaju buforem bezpieczeństwa dla jednostki”⁶.

Ja, _____, mam pełne prawo do życia i mieszkania w mieście miasta Chełm w warunkach godnych, tylko i wyłącznie godnych, mam pełne prawo do godnej pracy, mam pełne prawo do godnego rozwoju własnej osoby, mam pełne prawo do godnego traktowania mojej osoby ze strony instytucji publicznych, tylko i wyłącznie godnego, mam pełne prawo do godnego zabezpieczenia społecznego mojej osoby, kiedy nie mam godnej pracy zawodowej. Bóg bowiem po to stworzył człowieka (Dziecko Boże), aby ten żył i rozwijał się w sposób godny, tylko i wyłącznie godny, nie zaś był przedmiotem w rękach tych, którzy próbują go siłą zniewolić, uczynić z niego na siłę niewolnika, nie dając mu

⁶ RPO <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-32-rownosc-i-zakaz-dyskryminacji>
<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>.

prawa do godnego życia, na miarę istoty stworzonej na obraz i podobieństwo Boga⁷. Każdy bowiem, kto krzywdzi drugiego człowieka, krzywdzi samego Boga i to jest grzech, dzieło złego ducha. Każda bowiem władza publiczna jest tylko i wyłącznie służbą społeczeństwu i to jest jej obowiązek względem obywateli⁸. Każdy Polak ma pełne prawo do godnego życia w RP i godnej pracy, bo to jest oznaka jego wolności, zaś człowiek, który jest pozbawiony godnej pracy jest jej pozbawiany⁹.

Dlatego też skreślenie mojej osoby, wbrew mojej woli, z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy przez PUP w Chełmie jest niedopuszczalne w sposób prawny. Oczekuję, w związku z tym niezwłocznie przywrócić mojej osobie statusu osoby bezrobotnej i poszukującej pracy. Oczekuję także przeprosin ze strony Pani za swoje haniebne, nieludzkie i niegodne zachowanie w stosunku do mojej osoby oraz deklaracji, że nigdy więcej w stosunku do mnie tak się nie zachowa, że będzie szanowała prawa, które są należne osobom bezrobotnym, w tym zwłaszcza ich godność osobistą (wartość nienaruszalną przez kogokolwiek¹⁰). W przeciwnym razie składam zawiadomienie do Rzecznika Praw Obywatelskich. Nikt nie ma prawa osobom bezrobotnym ograniczać ich praw obywatelskich. Każdy człowiek ma prawo do godnej pracy, godnego życia, godnego rozwoju osobistego, prawo do swojego światopoglądu, przekonań politycznych, do własnego systemu wartości.¹¹ Powiatowy Urząd Pracy ma bezwzględnie przestrzegać zapisów Konstytucji RP, w tym każdy urzędnik PUP w Chełmie.¹² W przeciwnym bowiem razie PUP w Chełmie dopuszcza się niepraworządności. Dopuścił się jej jednak naruszając moją godność osobistą – co jest niedopuszczalne.

WNIOSEK DOWODOWY: Oświadczenia 1-5, które skierowałem do PUP w Chełmie na przełomie 17-21 maja 2023 roku.

⁷ Pismo Święte, Biblia tysiąclecia.

⁸ Prezydent RP, Pan Andrzej Duda.

⁹ Prezes Rady Ministrów RP, Pan Mateusz Morawiecki; Prezes PIS, Pan Jarosław Kaczyński.

¹⁰ <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>.

¹¹ Prezydent RP <https://www.prezydent.pl/prawo/konstytucja-rp/ii-wolnosci-prawa-i-obowiazki-czlowieka-i-obywatela>.

Rzecznik Praw Obywatelskich <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-32-rownosc-i-zakaz-dyskryminacji>, <https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>.

¹² (art. 83) Każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

(art. 8.1) Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej.

(art. 8.2) Przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

ZAŁĄCZNIK nr 2

Chelń, dnia 21 czerwca 2023 r.

Starosta Powiatu Chełmskiego
Pan
Piotr Deniszczuk
Plac Niepodległości 1
22-100 Chelń

SKARGA

Ja, niżej podpisany . składam skargę na działalność Powiatowego Urzędu Pracy w Chełmie. PUP w Chełmie działa niepraworządnie w RP, tj. łamie Konstytucję RP oraz narusza ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2023 r. poz.735).

Uzasadnienie

Powiatowy Urząd Pracy w Chełmie podlega tutejszemu Staroście. Warto, aby Starosta Powiatu Chełmskiego dobrze uzmysłowił sobie, że PUP w Chełmie, po:

1. Dopuszcza się niepraworządności w RP względem osób bezrobotnych i poszukujących pracy, tj. łamie prawa człowieka obowiązujące w Polsce, tj. zapisy Konstytucji RP, w tym zwłaszcza: art. 8.1, art. 8.2, art. 83, art. 37.1, art. 30, art. 32.2, art. 65.1, art. 31.1, art. 31.2, art. 47, art. 40, art. 53.1, art. 25.2, art. 68.1.
2. Narusza ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2023 r. poz.735), tj. art. 36, art. 37, w związku z art. 36.4.3 oraz art. 38.2.3.

3. PUP w Chełmie dyskryminuje i prześladuje chrześcijan, w ten sposób, że zmusza osoby bezrobotne żyjące Prawem Bożym na co dzień - do rywalizacji o pracę z innymi ludźmi. Gdy ci odmawiają tejże, skreśla ich z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy = dyskryminacja światopoglądowa.
4. Pozbawia osoby bezrobotne godności, w ten sposób, że nie proponuje osobom z wykształceniem magisterskim godnej pracy, na poziomie co najmniej średniej krajowej = dyskryminacja ze względu na wysokie wykształcenie.
5. Zamiast stałej i godnej pracy, proponuje absolwentom uniwersyteckim staże, szkolenia na poziomie 1565 zł / miesiąc, etc., bez gwarancji zatrudnienia przynajmniej na okres jednego roku. Gdy ci odmawiają tychże, skreśla ich z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy = dyskryminacja ludzka.
6. PUP w Chełmie traktuje osoby bezrobotne i poszukujące pracy jak potencjalnych niewolników, którym można wcisnąć cokolwiek, choćby wbrew systemowi wartości i przekonaniom oraz oczekiwaniom tychże = dyskryminacja ludzka.
7. Urzędników PUP w Chełmie Konstytucja RP nie obowiązuje, nie obowiązuje ich również etyka funkcjonariusza publicznego.
8. PUP w Chełmie od 2006 roku nie znalazł mojej osobie i nie skierował mnie do żadnego pracodawcy u którego mógłbym podjąć właściwe zatrudnienie, pomimo, że jest to jego obowiązek ustawowy. PUP w Chełmie jest niewydolny i niezaradny w tym względzie.
9. PUP w Chełmie na zlecenie SKO w Chełmie w sposób cyniczny, brutalny oraz całkowicie bezprawny wykreślił moją osobę z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy. Zrobił to tylko dlatego, bo władzy lokalnej nie podoba się to, że osoba bezrobotna korzysta ze świadczeń pomocy społecznej.
10. PUP w Chełmie zamiast świadczyć pomoc w uzyskaniu pracy, wykorzystuje swój urząd do niszczenia własnych obywateli, do niszczenia narodu Polskiego.
11. Z PUP w Chełmie nie mają prawa korzystać osoby z wykształceniem magisterskim, które chcą zarabiać co najmniej średnią krajową na miesiąc. Takich osób ten urząd nie obsługuje = dyskryminacja statusowa. PUP w Chełmie nie obsługuje nikogo kto nie godzi się, aby go traktowano jak „tanią siłę roboczą”.
12. PUP w Chełmie traktuje ludzi jak „rzeczy” i „przedmiotowo”, wręcz jak „śmieci” i potencjalną „tanią siłę roboczą” nie licząc się ze statutem i oczekiwaniem osoby bezrobotnej, nie uwzględniając profilu osobowościowego osoby bezrobotnej.
13. PUP w Chełmie myśli, że może robić z ludźmi co mu się podoba, naginając prawo, występując przeciwko niemu. Mimo to nikogo z tego tytułu nie spotyka reprimenda swoich przełożonych i nagana.
14. Dla PUP w Chełmie od Konstytucji ważniejszy jest jeden paragraf, który i tak jest ze strony PUP w Chełmie nieprawdziwie interpretowany. PUP w Chełmie ma za nic zapisy Konstytucji RP.
15. Przedstawiciel PUP w Chełmie uważa, że gotowość do podjęcia pracy osoby bezrobotnej, to jest to samo, co gotowość tejże osoby do odbierania tej osobie godności, własnych przekonań, światopoglądu, systemu wartości, oczekiwań, etc = dyskryminacja społeczna.

16. PUP w Chełmie każdego człowieka, w taki sposób jak to uczynił ze mną, mógłby zniszczyć i zmusić siłą do odczłowieczania, upokarzania, krzywdzenia – pod pretekstem odmowy dyskryminacyjnych form zarobkowania.

W związku z art. 30 i art. 53.1 Konstytucji RP, a w związku z art. 8.1, art. 8.2, art. 8.3, art. 37.1 teŹe, zwracam się do Starosty Miasta Chełm, jako do przedstawiciela władzy o właściwą i odpowiednią - do przytoczonych tu przesłanek prawnych, a odnoszących się do przestrzegania praw człowieka w RP - reakcję na działalność urzędu, który mu podlega. Zaznaczam, że Konstytucję RP ma obowiązek przestrzegać każdy i to w rygorze art. 30 teŹe, zaś Starosta Chełmski, jako przedstawiciel władzy ma obowiązek szanować i chronić godność człowieka. Oczekuję w związku z tym na tą ochronę i przywrócenie mi godności, której PUP w Chełmie mnie waŹył się pozbawić. Oczekuję, że PUP w Chełmie przeprosi za swój niegodny czyn, za niekonstytucyjność swoich poczynań, zaś Starosta Chełmski zobowiąŹe się do tego, że więcej w taki niepraworządny sposób PUP w Chełmie się nie zachowa w stosunku do osób bezrobotnych.

Nikt nie prawa godzić w moje chrześcijańskie wychowanie, kwestionować go, nie ma do tego absolutnie prawa PUP w Chełmie. Chrześcijaństwo zabrania krzywdzenia ludzi, zabrania rywalizowania z ludźmi o pracę, o byt, zabrania traktowania ludzi jak potencjalnych niewolników, zabrania traktowania ludzi przedmiotowo, chrześcijaństwo zabrania narzucania siłą przez kogokolwiek swojej woli, chrześcijaństwo szanuje każdego człowieka, chrześcijaństwo pozwala każdemu żyć według własnej woli, nakazuje żyć cnotliwie i we wzajemnej miłości, w prawdzie, w duchu solidaryzmu, w duchu poświęcania się na rzecz bliźnich, w myśl sentencji „Jedni drugich brzemiona noście”. Chrześcijaństwo to nie kariera zawodowa za wszelką cenę i wyścig szczurów, dla chrześcijanina mamona, czy teŹ kariera nie jest celem życia. Chrześcijaństwo zobowiązuje, bo chrześcijaństwo to godność, godność osoby ludzkiej, Dziecka BoŹego. Wiem, że partie prawicowe kierują się duchem chrześcijańskim w swojej działalności publicznej, politycznej, w służbie narodowi. Duchem chrześcijańskim w swojej działalności publicznej kieruje się również Prezydent RP, Pan Andrzej Duda. Niejednokrotnie w swoich wypowiedziach publicznych powołyuje się on na największego Polaka w historii RP, na św. Jana Pawła II. Jan Paweł II w swoich encyklikach, które są mi dobrze znane, wyraźnie podkreśla, że praca ludzka ma odbywać się na zasadzie poszanowania Prawa BoŹego, że człowiek nie jest narzędziem pracy, ale jest jej podmiotem, że to nie człowiek ma być podporządkowany pracy, ale to człowiek ma podporządkować sobie pracę, właściwą sobie, bo to gwarantuje mój pełny rozwój osobisty i duchowy, podkreśla że kariera nie jest celem człowieka, ale życie wieczne jest celem człowieka i to właśnie jemu chrześcijanin powinien podporządkować własne życie, etc.

Informuję, że jeżeli nie będzie odpowiedniej i właściwej reakcji ze strony Starosty Chełmskiego na takie działanie PUP w Chełmie, jak to wyŹej wyszczególniłem, a która to będzie mnie satysfakcjonować, to podejmę dalsze kroki w tym względzie, w tym poinformuję o łamaniu praw człowieka przez PUP w Chełmie (Konstytucji RP) najwyższe władze na szczeblu państwowym oraz szereg innych odpowiednich instytucji i organów stojących na straŹy przestrzegania prawa RP, w tym zwłaszcza przestrzegania praw człowieka. Władza jest od tego aby chronić godność każdego człowieka, jest to jej obowiązek konstytucyjny.

Ja, _____, chrześcijanin, absolwent 5-letnich dziennych magisterskich studiów stacjonarnych UMCS w Lublinie - mam pełne prawo do życia i mieszkania w mieście miasta Chełm w warunkach godnych, tylko i wyłącznie godnych, mam pełne prawo do godnej pracy, mam pełne prawo do godnego rozwoju własnej osoby, mam pełne prawo do godnego traktowania mojej osoby ze strony każdej instytucji publicznej RP, tylko i wyłącznie godnego, mam pełne prawo do godnego zabezpieczenia społecznego mojej osoby, kiedy nie mam godnej pracy zawodowej. Bóg bowiem po to stworzył człowieka (Dziecko Boże), aby ten żył i rozwijał się w sposób godny, tylko i wyłącznie godny, nie zaś był przedmiotem w rękach tych, którzy próbują go siłą zniewolić, uczynić z niego na siłę niewolnika, nie dając mu prawa do godnego życia, na miarę istoty stworzonej na obraz i podobieństwo Boga¹³. Każdy bowiem, kto krzywdzi drugiego człowieka, krzywdzi samego Boga i to jest grzech, dzieło złego ducha. Każda bowiem władza publiczna jest tylko i wyłącznie służbą społeczeństwu i to jest jej obowiązek względem obywateli¹⁴. Każdy Polak ma pełne prawo do godnego życia w RP i godnej pracy, bo to jest oznaka jego wolności, zaś człowiek, który jest pozbawiony godnej pracy jest pozbawiany wolności¹⁵.

Wyrażam nadzieję, że Starosta Powiatu Chełmskiego stanie po stronie godności człowieka, po stronie ochrony tejże, po stronie prawdy, po stronie poszanowania praw człowieka, po stronie przestrzegania zapisów Konstytucji RP, po stronie człowieczeństwa, po stronie wolności religijnej, która jest w naszym kraju zagwarantowana konstytucyjnie.

Proszę o szybkie rozpatrzenie mojej skargi.

WNIOSEK DOWODOWY: Oświadczenia 1-5, które skierowałem do PUP w Chełmie na przełomie 17-21 maja 2023 roku.

¹³ Pismo Święte, Biblia tysiąclecia.

¹⁴ Prezydent RP, Pan Andrzej Duda.

¹⁵ Prezes Rady Ministrów RP, Pan Mateusz Morawiecki; Prezes PiS, Pan Jarosław Kaczyński.

ZAŁĄCZNIK nr 3

Chelń, dnia 22 czerwca 2023 r.

**Powiatowy Urząd Pracy
w Chelmie
Plac Niepodległości 1
22-100 Chelń**

**Dyrektor
Pani
Barbara Gil**

WNIOSEK

Na podstawie prawa obowiązującego w RP zwracam się do Pani, jako do osoby kierującej PUP w Chelmie, aby urząd i urzędnicy, którymi Pani kieruje i wydaje im stosowne polecenia służbowe, po:

1. Przestrzegaj zapisów Konstytucji RP, w tym zwłaszcza praw człowieka, które są w tejsze zagwarantowane prawnie.
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby niepraworządności, gdyż naruszył prawa człowieka obowiązujące w Polsce, tj. zapisów Konstytucji RP, w tym zwłaszcza: art. 8.1, art. 8.2, art. 83, art. 37.1, art. 30, art. 32.2, art. 65.1, art. 31.1, art. 31.2, art. 47, art. 40, art. 53.1, art. 25.2, art. 68.1.
2. Przestrzegaj ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2023 r. poz.735).
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby naruszenia tejsze, tj. art. 36, art. 37, w związku z art. 36.4.3 oraz art. 38.2.3.
3. Nie prześladował i nie dyskryminował chrześcijan, w ten sposób, że zmusza osoby bezrobotne żyjące Prawem Bożym na co dzień - do rywalizacji o pracę z innymi ludźmi. Gdy ci odmawiają tejsze, skreśla ich z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy = dyskryminacja światopoglądowa (bezprawie).
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.

4. Nie pozbawiał osób bezrobotnych godności, w ten sposób, że nie proponuje osobom bezrobotnym z wykształceniem magisterskim godnej pracy, na poziomie co najmniej średniej krajowej = dyskryminacja ze względu na wysokie wykształcenie (bezprawie).
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.
Niestety urząd, którym Pani kieruje zamiast propozycji stałej i godnej pracy, proponuje absolwentom uniwersyteckim staże, szkolenia na poziomie 1565 zł / miesiąc, etc., bez gwarancji zatrudnienia przynajmniej na okres jednego roku. Gdy ci odmawiają tychże, skreśla ich z listy osób bezrobotnych i poszukujących pracy = dyskryminacja ludzka (bezprawie).
Niestety urząd, którym Pani kieruje traktuje osoby bezrobotne i poszukujące pracy jak potencjalnych niewolników, którym można wcisnąć cokolwiek, choćby wbrew systemowi wartości i przekonaniom oraz oczekiwaniom tychże = dyskryminacja społeczna oraz światopoglądowa (bezprawie).
5. Aby Pani oraz podlegli Pani funkcjonariusze publiczni zachowywali etykę urzędnika publicznego, w tym szanowali godność osoby bezrobotnej i należne jej konstytucyjne prawa człowieka.
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby do naruszenie tegoż.
6. Aby urząd, którym Pani kieruje świadczył właściwą pomoc w uzyskaniu pracy osobom jej potrzebującym, aby nie wykorzystywała Pani swojego urzędu do krzywdzenia, niszczenia osób bezrobotnych, do niszczenia narodu Polskiego.
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.
7. W Pani rozumieniu z PUP w Chełmie nie mają prawa korzystać osoby z wykształceniem magisterskim, które chcą zarabiać co najmniej średnią krajową na miesiąc. Takich osób Pani urząd nie obsługuje = dyskryminacja statusowa (bezprawie). PUP w Chełmie nie obsługuje osób które nie godzą się, aby je traktowano jak „tanią siłę roboczą”.
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.
8. Aby urząd, którym Pani kieruje nie traktował ludzi jak „rzeczy” i „przedmiotowo”, wręcz jak „śmieci” i potencjalną „tanią siłę roboczą” nie licząc się z ich wolą i oczekiwaniem osoby bezrobotnej, nie uwzględniając profilu osobowościowego osoby bezrobotnej.
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.
9. Aby urząd, którym Pani kieruje nie twierdził, że gotowość do podjęcia pracy osoby bezrobotnej jest równoznaczne z gotowością tejże osoby do odbierania tej osobie godności, własnych przekonań, światopoglądu, systemu wartości, oczekiwań, etc = dyskryminacja społeczna, światopoglądowa, naruszenie godności (bezprawie).
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.
10. Urząd, którym Pani kieruje każdego człowieka, w taki sposób jak to uczynił ze mną, mógłby zniszczyć i zmusić siłą do odczłowieczania, upokarzania, krzywdzenia – pod pretekstem odmowy dyskryminacyjnych form zarobkowania.
Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.

11. Aby nie twierdziła Pani, że odpowiednia propozycja pracy ma prawo naruszać światopogląd osoby bezrobotnej, że ma prawo naruszać jej godność, jej system wartości, przekonań oraz oczekiwań i aspiracji zawodowych jakie ta osoba ma w stosunku do rozwoju zawodowego samej siebie.

Niestety urząd, którym Pani kieruje dopuścił się w stosunku do mojej osoby tegoż.

Co więcej z przykrością to stwierdzam, ale Pani nie rozumie tego prostego faktu, że każdy człowiek ma inny system wartości, którym się kieruję na co dzień, zaś Pani chce ten system wartości za pomocą swojego urzędu tej osobie zniszczyć. Pani uważa, że osoba bezrobotna może być traktowana przez Pani urząd jak przedmiot pracy, a zapomina Pani, że jest to podmiot pracy. Nigdy Pani i nikomu na to nie pozwolę, na takie niehumanitarne, niechrześcijańskie i niegodne traktowanie oraz na to, aby nadużywała Pani swojego urzędu do krzywdzenia osób bezrobotnych. Uważam osobiście, że ma Pani i urząd, którym Pani kieruje za nic prawa osób bezrobotnych, prawa chrześcijan, nie liczycie się Państwo z tymi osobami, dyskryminujecie je, zmuszacie do barbarzyństwa i niewolniczych form zarobkowania, a gdy one się na to nie godzą – to te osoby krzywdzicie i je pozbawiacie statutu, nie bojąc się Boga i grzechu. Jest to niehumanitarne, niechrześcijańskie, całkowicie bezprawne. Osobiście bardzo dziwi mnie takie zachowanie z Pani strony w stosunku do mojej osoby, zwłaszcza, że deklaruje Pani wiarę w Boga. Ta sytuacja pokazuje jednak jak bardzo ta Pani deklaracja jest odległa od rzeczywistości. Myślę, że bardziej boi się Pani stracić swojego stanowiska urzędniczego, aniżeli dopuścić się skrzywdzenia chrześcijanina, skrzywdzenia i to w sposób bezprawny osoby bezrobotnej i poszukującej pracy. To bardzo smutna konstatacja tegoż.

ZAŁĄCZNIK nr 4

Prezydent RP - prawa i obowiązki człowieka i obywatela¹⁶

- 1) (art. 8.1) Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) (art. 8.2) Przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej,
- 3) (art. 83) Każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) (art. 37.1) Kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji,
- 5) (art. 38) Rzeczpospolita Polska zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia,
- 6) (art. 68.1) Każdy ma prawo do ochrony zdrowia,
- 7) (art. 30) Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych,
- 8) (art. 65.1) Każdemu zapewnia się wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy,
- 9) (art. 31.1) Wolność człowieka podlega ochronie prawnej,
- 10) (art. 31.2) Każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje,
- 11) (art. 47) Każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym,
- 12) (art. 32.1) Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne,
- 13) (art. 32.2) Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny,
- 14) (art. 40) Nikt nie może być poddany nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu,
- 15) (art. 54.1) Każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji.
- 16) (art. 67.2) Obywatel pozostający bez pracy nie z własnej woli i nie mający innych środków utrzymania ma prawo do zabezpieczenia społecznego, którego zakres i formy określa ustawa.
- 17) (art. 63) Każdy ma prawo składać petycje, wnioski i skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej. Tryb rozpatrywania petycji, wniosków i skarg określa ustawa.
- 18) (art. 61.1) Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również

¹⁶ Prezydent RP - prawa i obowiązki człowieka i obywatela:

<https://www.prezydent.pl/prawo/konstytucja-rp/ii-wolnosc-prawa-i-obowiazki-czlowieka-i-obywatela>.

uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

- 19) (art. 77.1) Każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej,
- 20) (art. 80) Każdy ma prawo wystąpienia, na zasadach określonych w ustawie, do Rzecznika Praw Obywatelskich z wnioskiem o pomoc w ochronie swoich wolności lub praw naruszonych przez organy władzy publicznej,
- 21) (art. 79.1) Każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji,
- 22) (art. 75.1) Władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałają bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania.
- 23) (art. 25.2) Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym,
- 24) (art. 53.1) Każdemu zapewnia się wolność sumienia i religii,
- 25) (preambuła) Źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna jest Bóg.

ZAŁĄCZNIK nr 5

Rzecznik Praw Obywatelskich¹⁷

„Art. 30. Bezpośrednie naruszenia godności jednostki to sytuacje nietypowe, ekstremalne, głęboko ingerujące w nasze poczucie sprawiedliwości. Niemniej zdarzają się także w Polsce i wymagają nieustającej uwagi i wrażliwości. Obowiązkiem państwa, społeczeństwa i innych ludzi jest uznawanie i nienaruszanie tej godności. Oznacza to zapewnienie wszystkim „minimum szacunku” oraz takich ram do samorealizacji, które umożliwią działanie zgodne z naszą wolą i systemem wartości. Naruszeniem godności będzie każda sytuacja, gdy człowiek staje się wyłącznie przedmiotem działań podejmowanych przez władzę. Jest nienaruszalna – co oznacza, że żaden, nawet najważniejszy interes publiczny nie może uzasadniać ingerencji w naszą godność.

Art. 31. Wolność oznacza zatem zakaz ingerowania czynników zewnętrznych (np. władz) w sferę decyzji jednostki. Ma charakter uniwersalny – obejmuje zarówno sfery życia prywatnego jak i publicznego. Dlatego ingerencja władzy publicznej w wolność jednostki może nastąpić jedynie w wyjątkowych sytuacjach i być uzasadnione przyczynami wymienionymi w Konstytucji. Ograniczenie naszej wolności zawsze wymaga jednak uchwalenia ustawy.

Art. 32. Zakaz dyskryminacji jest konsekwencją i logicznym następstwem zasady równości. Dyskryminacja to gorsze traktowanie ze względu na cechę osobistą. Jest to kwalifikowana forma nierównego traktowania osoby ze względu na jakąś jej cechę osobistą, bez racjonalnego uzasadnienia. Do najczęściej wymienianych przesłanek dyskryminacji zalicza się płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną lub tożsamość płciową, ale mogą do nich należeć także inne cechy osobiste jak np. pochodzenie społeczne czy status materialny. Niedopuszczalne jest, by organy władzy publicznej odstępowały od zakazu dyskryminacji.

Art. 38. Prawo do ochrony życia jest jedną z najważniejszych gwarancji konstytucyjnych, które w sposób naturalny warunkuje istnienie wszystkich dalszych wolności i praw. Ponieważ życie ludzkie jest wartością konstytucyjną, państwo w sposób bezpośredni powołane zostaje do jego ochrony. Konstytucja wymaga od państwa nie tylko powstrzymania

¹⁷ RPO

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-30-godnosc-osobista>.

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-31-wolnosc-i-dopuszczalne-ograniczenia>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-32-rownosc-i-zakaz-dyskryminacji>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-38-prawo-do-ochrony-zycia>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-47-prawo-do-ochrony-zycia-prywatnego-rodzinnego-czci-i-dobrego-imienia>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-53-wolnosc-sumienia-i-wyznania>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-65-prawa-pracownicze>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-68-prawo-do-ochrony-zdrowia>

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-75-polityka-mieszkaniowa-oraz-ochrona-praw-lokatorow>

się od wprowadzania regulacji dopuszczających pozbawianie życia ludzkiego, np. w ramach kary śmierci, ale również podejmowania określonych kroków w celu ochrony tego życia.

Art. 47. Artykuł ten dotyczy dwóch sytuacji: prawa jednostki do prawnej ochrony wskazanych sfer życia oraz prawa do decydowania o sprawach dotyczących życia osobistego. Z prawa do ochrony życia prywatnego wynika obowiązek władz publicznych, by uregulować te zagadnienia oraz powstrzymać się od ingerencji w sfery prywatne. Przepis ten powiązany jest bezpośrednio z wolnością człowieka (art. 31 ust. 1) i wolnością osobistą jednostki (art. 41).

Art. 53.1. Wolność sumienia i religii zaliczona została do wolności o charakterze osobistym, a uznanie i poszanowanie jej przez państwo i społeczeństwo wynika z obowiązku ochrony godności ludzkiej. Przysługuje ona każdemu, a nie jedynie obywatelom polskim. Wolność sumienia polega na możliwości przyjmowania dowolnego światopoglądu. Wolność religii jest jedną z sytuacji realizowania się wolności sumienia i ma miejsce w przypadku przyjęcia światopoglądu uznającego istnienie Boga.

Art. 65.1. Władza nie może narzucić podjęcia pracy. Zakaz pracy przymusowej oznacza też zakaz zmuszania kogokolwiek przez władze do podejmowania określonego zatrudnienia (rodzaju czy miejsca pracy). Zakaz ten nie ma jednak charakteru absolutnego i dopuszcza się ustawowe nałożenie obowiązku pracy (musiałoby być to jednak zgodne z wiążącym Polskę prawem międzynarodowym).

Art. 68.1. Artykuł ten zapewnia każdemu prawo do ochrony zdrowia, natomiast pozostałe ustępy skierowane są już do władz publicznych. Art. 68 ust. 1 Konstytucji RP należy uznać za publiczne prawo podmiotowe.

Art. 75.1. Twórcy Konstytucji powstrzymali się od sformułowania prawa do mieszkania, jako prawa podmiotowego obywateli. Artykuł ten nakłada jednak pewne obowiązki na władze publiczne w tym zakresie: chodzi o prowadzenie polityki sprzyjającej zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych obywateli. Przepis ten nie konkretyzuje zakresu, form czy metod działania władz publicznych. Jednak w zadaniach szczegółowych wskazano na pierwszym miejscu eliminowanie zjawiska bezdomności, które to zjawisko klóci się z zasadą godności jednostki.

Z wyrazami szacunku

